

خردسانان

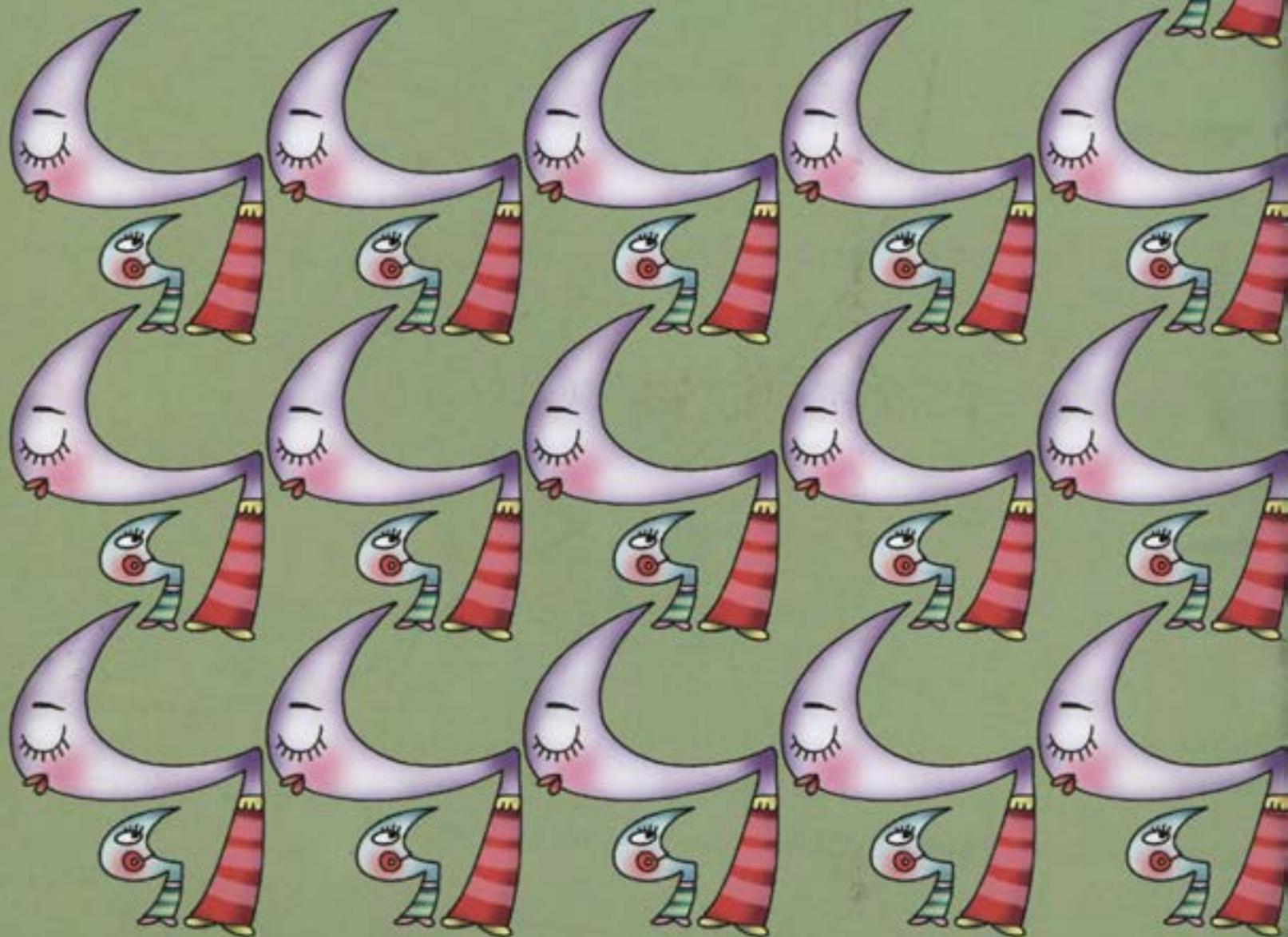
کودو

سال چهارم ،

شماره ۲۰۷ ، پنجمین

۱۳۸۵ آبان

۳۰۰ تومان

خوبی

خردادسالان

مجله‌ی خردسالان ایران

صاحب امتیاز: موسسه تنظیم و منتشر آثار امام (ره)

به نام خداوند بخشندۀ مهریان

۱۳		قلقلک
۱۷		خنده
۲۰		قصه‌ی حیوانات
۲۲		مادر من ...
۲۴		کاردستی
۲۵		فرم اشتراک
۲۷		ترانه‌های آسمانی

۳		با من بیا
۴		حوالسم کو؟
۷		نقاشی
۸		فرشته‌ها
۱۰		اوستا نجار
۱۱		جدول
۱۲		بازی

• مدیر مسئول: مهدی ارگانی

• سردبیران: افتشین علا، مرجان کشاورزی ازاد

• مدیر داخلی: مارال کشاورزی ازاد

• تصویرگر: محمد حسین صلوانیان

• گرافیک و صفحه‌آرایی: صندف صفرپور

• لیتوگرافی و چاپ: موسسه چاپ و نشر عروج

• مأمور مشترکین: محمد رضا اصغری

• هنرمندان: تهران - خیابان انقلاب، چهارراه کالج، شماره ۹۶۲، نشرخروج

تلفن: ۰۲۶۷-۱۲۹۷ و ۰۲۶۷-۲۸۲۲ و ۰۲۶۷-۲۲۱۱

پدر و مادر عزیز، مردمی گرامی

این مجموعه ویژه‌ای خردسالان مژا منشی شده است. علاوه بر جنبه‌های آموزشی، تدریسی و سرگرمی، افزایش مهارت‌های عملی خردسالان از اهداف اصلی آن است. درین، جدا کردن، رنگ آمیزی، حتی خط خطا کردن و هرگونه فعالیت پیش‌بینی نشده از طرف کوکن. می‌تواند به ایجاد ارتباط، اعتماد به نفس، شادی و رشد خلاقیت او کمک کند. او را در شیوه استفاده از مجله آزاد بگذاریم. تنها به عنوان پیشنهاد و راهنمایی در بعضی از صفحات مجله نویسی‌ها کوتاهی درج شده است.

بامن بیا ...

دوست من سلام.

من داس هستم و در یک مزرعه‌ی گندم زندگی می‌کنم.
من و پدر و مادرم به کشاورزها کمک می‌کنیم تا خوش‌های
بلند و پر دانه‌ی گندم را بچینند، چون ما خیلی خیلی تیز هستیم.
مادرم می‌گوید: «بچه‌ها نباید با داس بازی کنند!»

اما من، تو و مجله‌ی دوست خردسالان را خیلی دوست دارم.
برای همین هم مادرم اجازه داده تا امروز پیش تو بیایم.
پس به من دست نزن!
ولی با من بیا...

حواسِم کو؟

لله جعفری

رویا کوچولو ماه و ستاره‌های نقاشی اش را نگاه کرد و گفت: «به به! حالا فقط آسمانش مانده».

بعد با خودش فکر کرد: «آسمانم آبی کم رنگ باشد یا آبی پر رنگ؟»

بعد، قلم مویش را کنار گذاشت و رفت تا آب رنگی لیوانش را عوض کند، اما لیوان از دستش افتاد و شکست.

بابا گفت: «چرا این بچه حواسش را جمع نمی‌کند؟»

مامان گفت: «رویا، حواسست کجاست؟»

رویا آهی کشید و گفت: «نمی‌دانم.»

بابا گفت: «معلوم است، پیش اسباب بازی‌هاش است!»

رویا دوید توی اتاقش، اسباب بازی‌هاش را زیر رو کرد، این طرفشان را گشت، آن طرفشان را

گشت ولی حواسش را پیدا نکرد، داد زد: «بابا، پس حواسم کو؟»

بابا گفت: «من چه می‌دانم، حتماً پیش کتاب قصه‌هایت است.»

رویا کتاب‌هاش را ورق زد، دوتا، سه تا، ده تا، اما حواسش لای هیچ کدام‌شان جا نمانده بود، داد زد:

«حواس من کجاست؟»

بابا گفت: «این را باید از خودت بپرسی!»

رویا از خودش پرسید: «حواست کو؟ هان؟!»

اما جوابی نشنید و به آشپزخانه رفت، مامان داشت غذا درست می‌کرد.

رویا گفت: «خوش به حالتان که حواس دارید!»

مامان خندید و گفت: «خوب، تو هم داری!»

رویا گفت: «ولی من آن را کم کرده‌ام.»

مامان، رویا را بوسید و گفت: «نه جانم، کمش نکرده‌ای. فقط یک ذره

۴ حواست پرت شده، همین!»

بعد به طرف گاز دوید و گفت: «بیبن! حواس من هم داشت پرت می‌شد.»
بعد شعله‌ی گاز را کم کرد تا غذا نسوزد.

رویا با خودش فکر کرد: «یعنی حواسم را کجا پرت کرده‌ام؟ توی خانه‌که نیست، پس حتماً بیرون است.»
بعد به اتاقش دوید، پنجره را باز کرد و توی کوچه رانگاه کرد. آن‌جا هیچ کس نبود. همه جا تاریک
تاریک بود.

رویا به آسمان نگاه کرد و گفت: «پس این حواس من کو؟»
یک دفعه ماه را دید که یک عالم ستاره دور و برش نشسته.
رویا گفت: «چه قشنگ! مثل ماه و ستاره‌های نقاشی من است.»

بعد با خودش فکر کرد و گفت: «چه آسمان پر (رنگی)!»
یک دفعه با خوشحالی از جایش پرید و فریاد کشید:
«آین پرنگ! فهمیدم، فهمیدم، آبی پرنگ!»
دوید و یک لیوان آب آورد و پیش نقاشی‌اش رفت.
تند و تندره دور و برماه و ستاره‌هایش را
آبی پرنگ کرد.

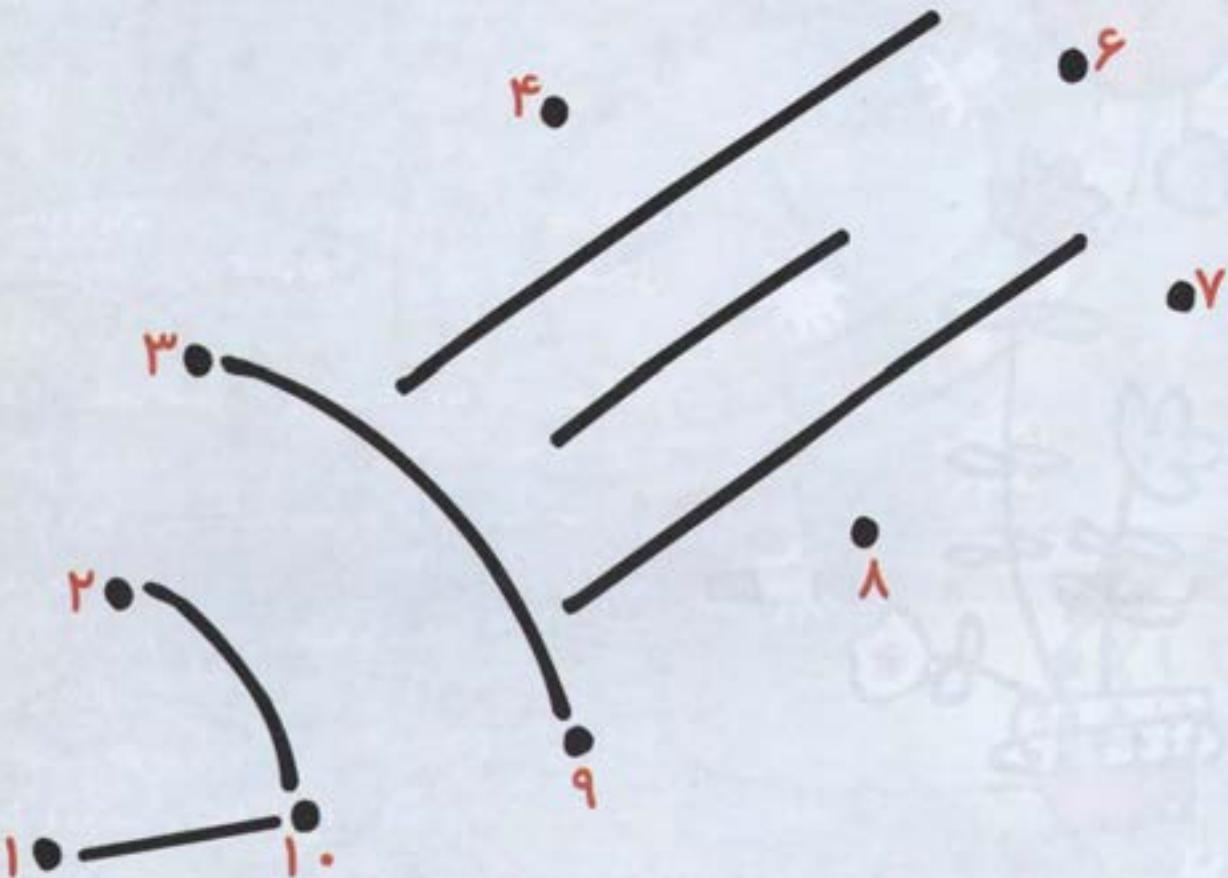
بعد نفس راحتی کشید و گفت:
«آخیش! حواسم پیدا شد.»

نقاشی

دایره های سیاه ۱ تا ۱۰ را به هم وصل کن تا شکل کامل شود.
آن را رنگ کن.

۱ → ۲ → ۳ → ۴ → ۵ → ۶ → ۷ → ۸ → ۹ → ۱۰

فرشته‌ها

عید است.

جشن است.

عید فطر است.

ماه رمضان با یک روز قشنگ تمام شد، روز عید فطر.

روزی که با چراغ‌های رنگی و شربت و شیرینی و شادی
به خانه‌ی ما آمد.

روزی که فرشته‌ها خندیدند و مسلمانان با نحاز عید فطر
به خدا سلام کردند.

خدایا! خانه‌ی ما را همیشه روشن و گرم و شاد نگه دار.

خدایا! پدر و مادرم را، پدریز رگ و مادریز رگم را، دایی
عباس و زن دایی و حسین و همه و همه را همیشه سالم
و سلامت نگه دار.

خدایا! دوست داریم.
همیشه ما را دوست داشته باش!

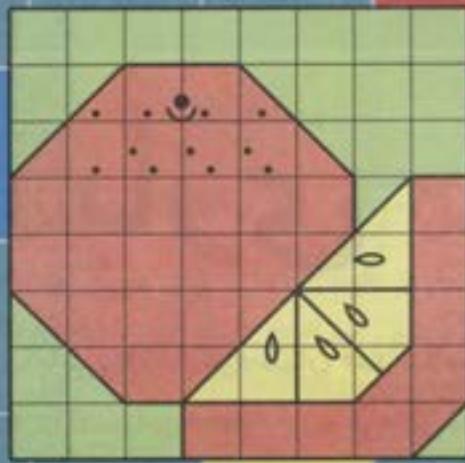

مهری مادوتوی اویسی تکه‌گار

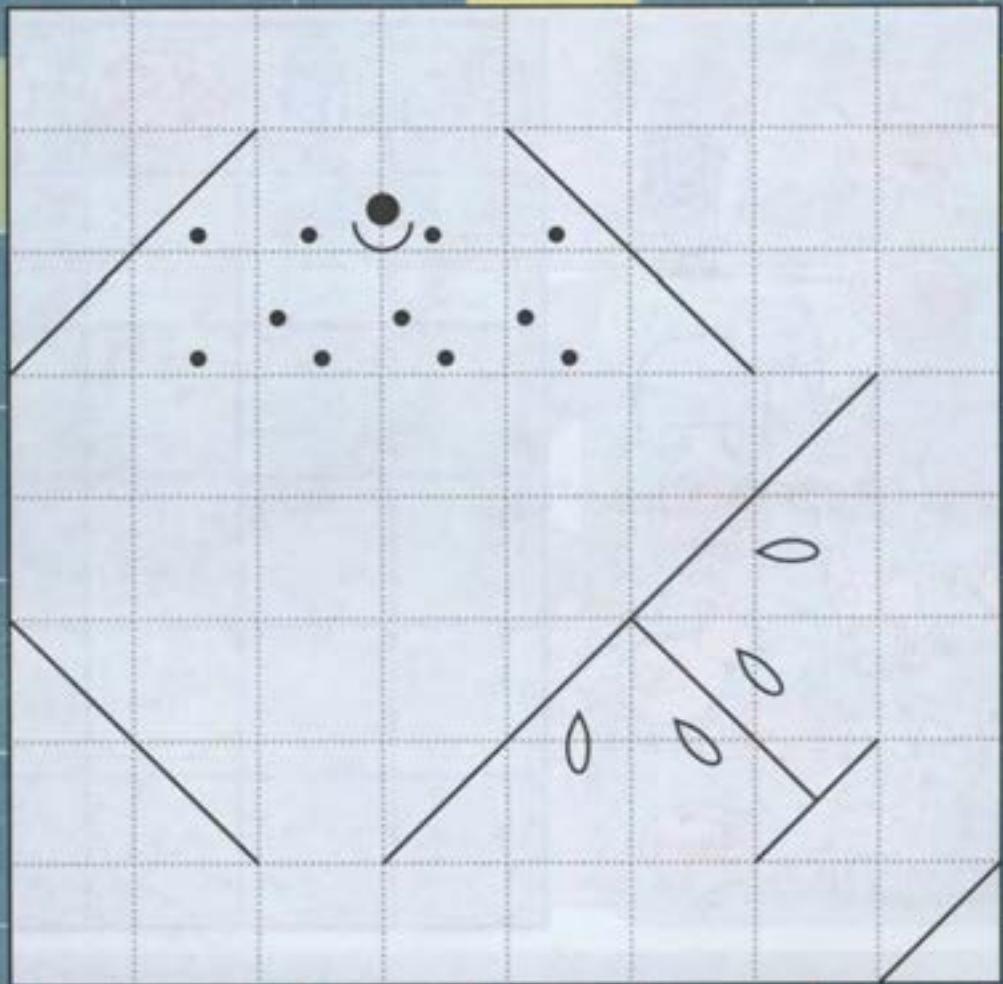
اوستای خوب نجارم
پشت گوشم مداد دارم
تق و تق و تق به روی چوب
میخ می کوبم محکم و خوب
چوب می شه میز و تخت خواب
یک قفسه برای کتاب
شب که می شه جات توی رخت خوابه
باز توی دستای تو یک کتابه

جدول

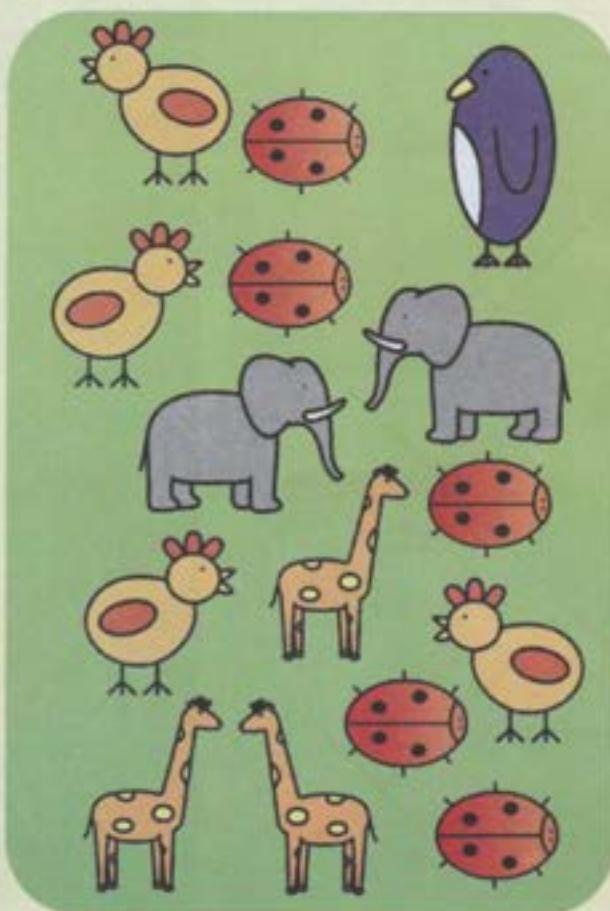
جدول را کامل و رنگ کن.

بازی

در جدول ، پایین هر شکل، همان قدر علامت بزن
که در دسته‌ی سمت چپ می‌بینی.

Elephant	Penguin	Ladybug	Giraffe	Chicken
X				

حَلَّالَكَ!

چند لحظه بعد:

اللَّجْ (رَعِيقَه بَعد):

آها! یک سنگ کوچلو
تَوْیِ کفشم / فته ...

قبول نیست، گاه این مرد
> اشام از روی کفشن علعلکش می داشم!

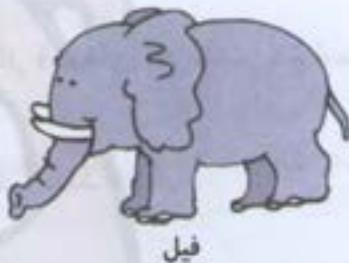
با معرفی شخصیت‌های
داستان به کودک، از او
بخواهد در خواندن
داستان شما را
همراهی کند.

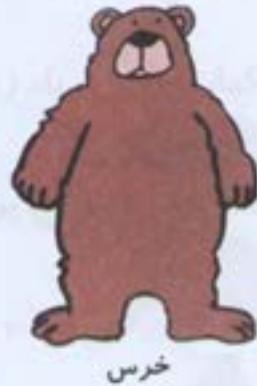
زرافه

میمون

فیل

خرس

خنده

یکی بود، یکی نبود، غیر از خدا هیچ کس نبود.

هر شب، وقتی خورشید می‌رفت و ماه می‌آمد، و و ، کنار برکه می‌نشستند و

برای هم قصه می‌گفتند.

همیشه قصه‌های خنده‌دار می‌گفت و از همه بیشتر به قصه‌های می‌خندید.

اما آن شب هیچ کس خنده‌ی را ندید.

با این‌که داستان با مزه‌ای تعریف کرده بود و و از خنده روی زمین افتاده بودند، اما

اصلًا نخندید.

با تعجب به نگاه کرد و گفت: «دوست من! از قصه‌ای که گفتم خوشت نیامد؟»

گفت: «چرا جان! قصه‌ی خنده داری بود، خیلی خنده دار!»

پرسید: «اگر خنده دار بود، چرا تو نخنديدي؟»

گفت: «چون نمی‌توانم.»

پرسید: «نمی‌توانی بخندی؟»

گفت: «نه نمی‌توانم بخندم.»

کنار مرفت و گفت: «پس باید قصه‌های خنده دارتری تعریف کنم.»

اما گفت: «نه! من باید بروم.»

و به گفتند: «نرو! بگذار یک قصه‌ی دیگر هم تعریف کند. شاید توانستی

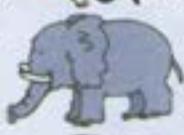
بخندی!

گفت: «هرچه قدر هم خنده دار باشد من نمیخندم.»

ناگهان فریاد زد: «فهمیدم! فهمیدم چرا نمیخندد.»

و پرسیدند: «بکو! بکو چرا نمیخندد؟»

گفت: «چون یک دندانش افتاده.»

گفت: «بینم.»

و جای خالی دندانش را به دوستانش نشان داد.

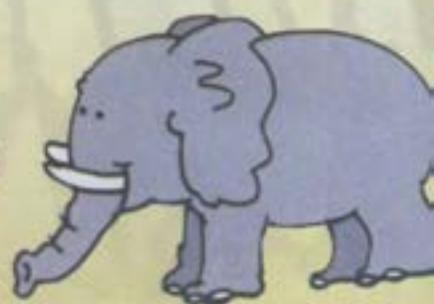
گفت: «یک بی دندان خندا، بیتر از یک بی دندان اخمو است.»

از این حرف خندهاش گرفت و شروع کرد به غش غش خنديدين.

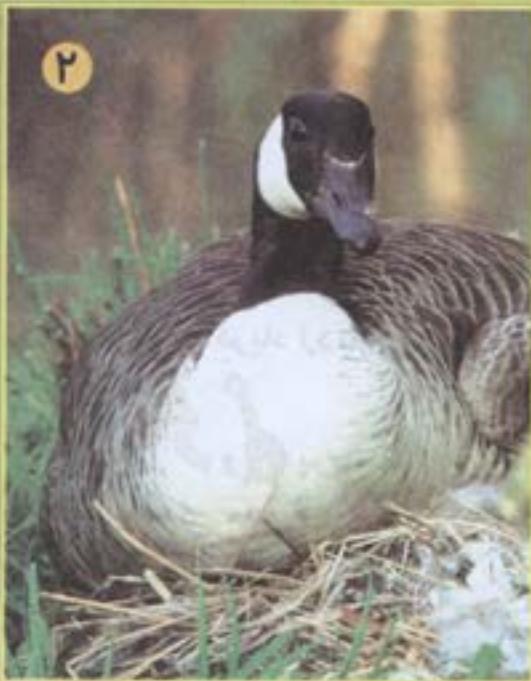

آن شب، و آنقدر خنديدين که اصلا به حرف های آن گوش نکردن.

قصه‌ی حیوانات

۲

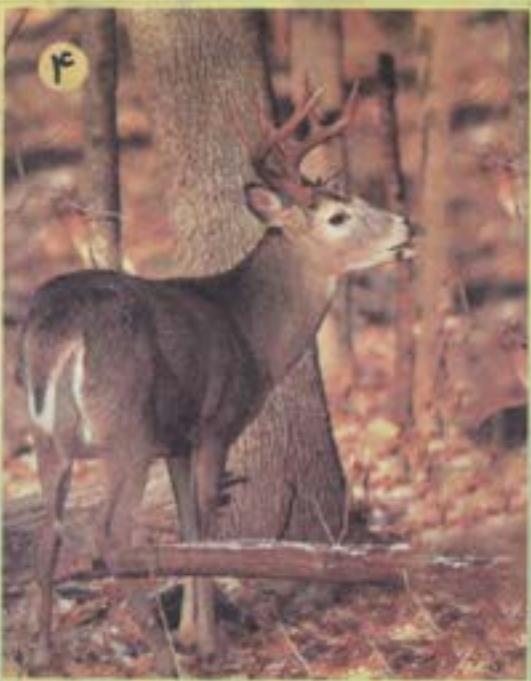
۲) اما مرغابی گفت:
«به آسمان نگاه کن!
پاییز شده، امروز ما
به سفر می‌رویم.»

۱

۱) گوزن می‌خواست مثل همیشه با مرغابی بازی کند.

۴

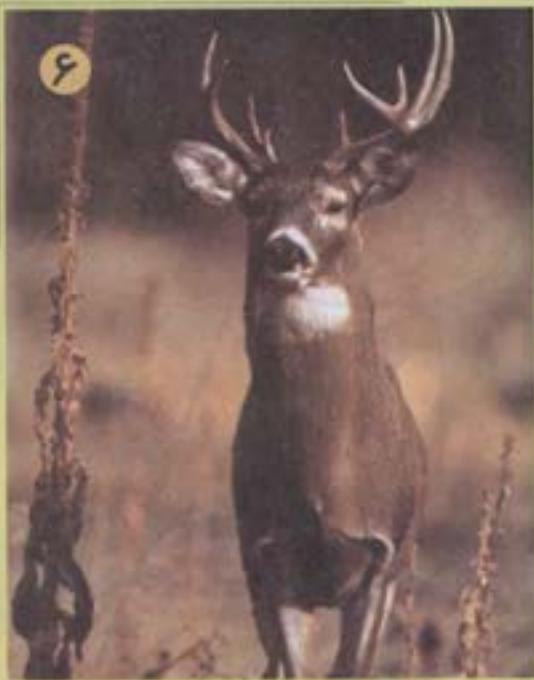
۴) گوزن نزدیک
لانه‌ی روباه رفت
و گفت:
«بیا بازی کنیم.»

۳

۳) کمی بعد، آسمان پر از مرغابی‌هایی شد که به
سرزمین‌های گرم می‌رفتند.

۲۰

۶

۵) رویاه دمش را جمع کرد
و گفت: «به آسمان نگاه کن!
پاییز شده و من می خواهم
بخوابم.»

۵

۶) گوزن نزدیک رودخانه
رفت و به خرس گفت:
«بیا بازی کنیم.»

۸

۸) گوزن به آسمان پر از ابر نگاه کرد. او برای
بازی با دوستانش، باید تا بهار صبر می کرد.
۲۱

۷

۷) خرس خمیازه‌ای کشید و گفت: «به آسمان نگاه
کن! پاییز شده و من می خواهم بخوابم.»

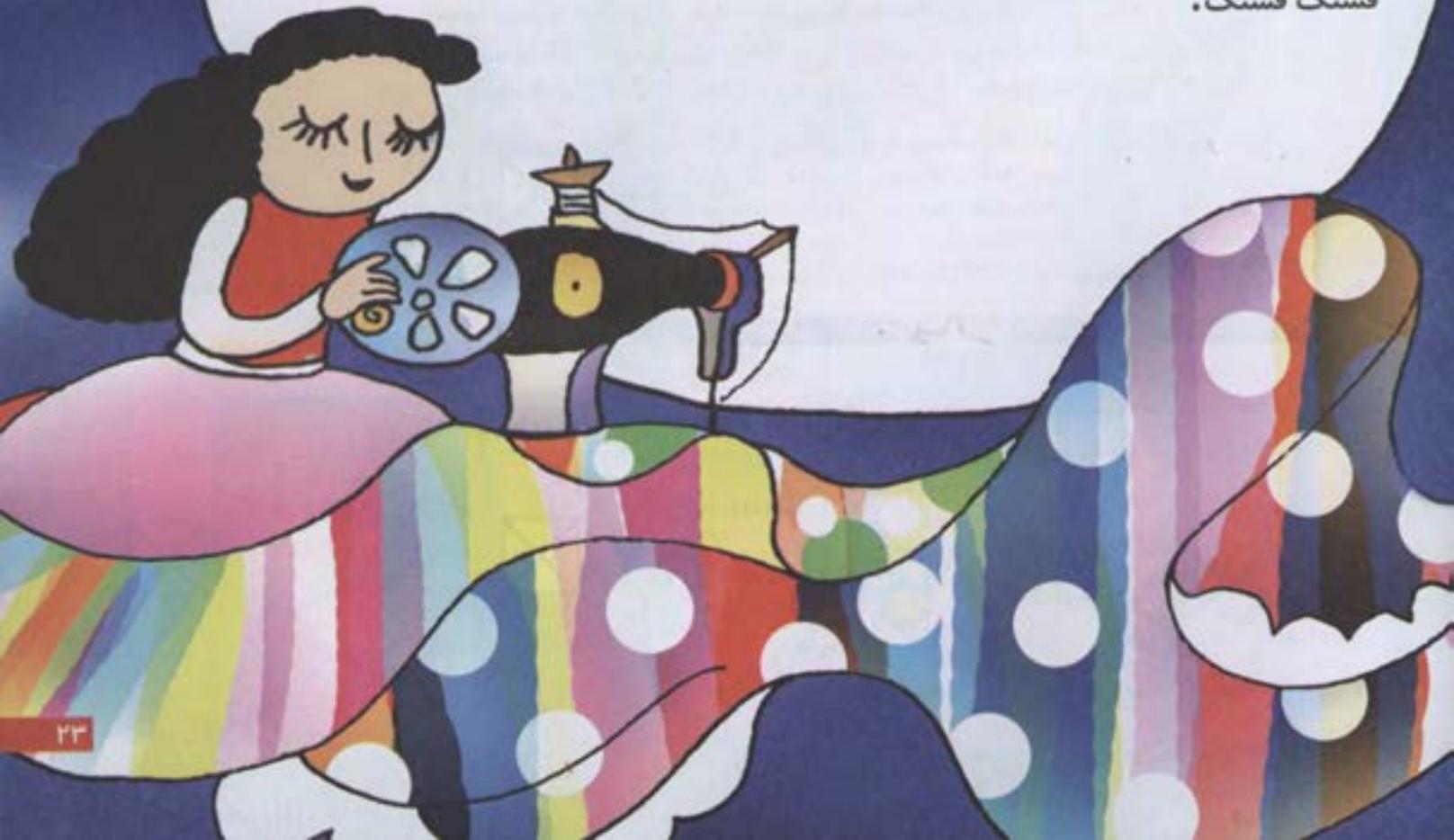
مادرم...

مادر من خیاط است.

او هر روز با چرخ خیاطی اش لباس‌های رنگارنگ می‌دوزد.

کنار چرخ مادرم پر از نخ و پارچه‌های رنگی است.

یک شب خواب دیدم که با پارچه‌های رنگارنگ برای مادرم یک لباس دوخته‌ام، یک لباس
قشنگ قشنگ.

در تازدن کاغذ از روی خط سبز و
خطوط نقطه‌چین کودک را یاری کنید.

کاردستی

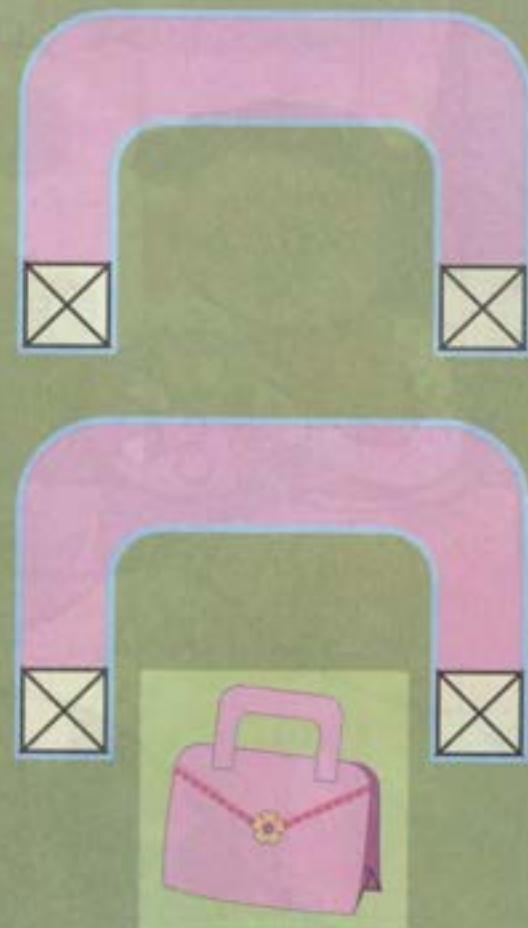

- شکل‌ها از روی خط آبی قیچی کن.

- روی علامت چسب مایع بزن و دسته‌های کیف را از پشت به آن بچسبان.

- کیف را از روی خط سبز به سمت داخل و از روی علامت نقطه‌چین به سمت

بیرون تا بزن.

خردسالان

بهای اشتراک تا پایان سال ۱۳۸۵

هر ماه چهار شماره، هر شماره ۳۲۵۰ ریال

مبلغ اشتراک را به حساب جاری شماره ۵۲۵۲ بانک صادرات شعبه‌ی انقلاب کد ۷۶
به نام مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره) واریز کنید.

(قابل پرداخت در کلیه‌ی شعب بانک صادرات در سراسر کشور)

فرم اشتراک را همراه با رسید بانکی به نشانی: تهران، خیابان انقلاب اسلامی، چهارراه کالج.

فروشگاه مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره) شعبه ۹۶۲ امور مشترکان مجله دوست خردسالان ارسال فرماید.

مشترکین محترم استان اصفهان می‌توانند مبلغ اشتراک خود را به شماره حساب ۱۰۱۱۸۷۵۰۱۰۰۴

قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملی در ایران و افغانستان فرمایند.

آدرس: اصفهان، خیابان شیخ بهایی، مقابل بیمارستان مهرگان، نایندگان چاب و نشر عروج تلفن: ۰۳۶۴۵۷۷

نظرات و پیشنهادات خود را در ارتباط با اشتراک و نحوه‌ی ارسال مجلات با شماره تلفن ۰۲۱ (۰۶۷۰۶۸۳۳) در میان بگذارید

فرم اشتراک

نام:

نام خانوادگی:

تاریخ تولد: / /

تحصیلات:

نشانی:

کد پستی:

تلفن:

شروع اشتراک از شماره:

تا شماره:

امضا:

▪ نشانی فرستنده:

جای تمبر

نشروج

نشانی گیرنده:

تهران - خیابان انقلاب اسلامی، چهار راه کالج، فروشگاه مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره)
شماره ۹۶۲ امور مشترکان مجله هفتگی دوست خردسالان

ترانه‌های آسمانی

محظی رحماندوست

دروغکی، راستی
نانی، دوغی، ماستی
چند تا اسباب بازی
چند تا هم، هم بازی
تو بابا، اون مامان
من خاله، او مهمان
خانه بازی، به به!
شادی، خنده، قه قه
با خنده‌های خوب
یاد خدای خوب

